

## IZDAJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL LENART

Tiskano 4400 izvodov, po mnenju republiškega komiteja za informiranje št. 421-1/7 oproščeno plačevanja temeljnega prometnega davka od proizvodov.

# Domace NOVICE

LETO V. ŠT. 3 JUNIJ 1988 LENART

Uredniški odbor  
Glavni urednik — Matjaž Toš  
Odgovorni urednik — Rudi Lešnik  
Tehnični urednik — Marjan Hanl  
Člani — Jože Dreu, Leopold Hameršak, Janez Kurbus, Jože Murko, Marija Jahčič, Edvard Pukšič.  
Lektorici — Cvetka Jurišič in Dragica Lovše

### NAMESTO UVODNIKA

## ZVEST PARTIJI

*»Žensko enkrat slečeš, potem pa jo moraš celo življenje oblačiti«, sem ondan hotel poučiti mlajšega prijatelja. A brez uspeha: jo že vozi enkrat v Gradec, drugič v Italijo, vmes pa v zagrebške butike.*

*Tega drobcenega prijatelja sem se spomnil, ko sem razmišljal o svojih odnosih s Partijo. V zakon sem vstopil ves rdečih lic od zagretosti, češ, to je to, midva bova spremenila svet, prihodnost je najina, da ne rečem, kaj sem si obetal od otrok iz tega zakona.*

*In kaj je ostalo? Pač tisto, kot prejkoslej v vsakem zakonu. Ne rečem sicer, da nima več svetlih trenutkov. Tu in tam me še zmeraj vznemiri. Sicer pa je takšna kot domala vse: nenehno govori in govori, obljublja, ukazuje in kdaj tudi kaznuje: prepričuje me, da moram vendar jaz nositi hlače, v resnici pa hoče o vsem odločiti sama: zmeraj sem za vse kriv jaz, ona pa nikoli, kar naprej se hvali s pometanjem, pranjem in likanjem, četudi je doma pravi direndaj, zadnje čase jo nenehno boli glava, čeprav imam nekaj njenih lepih slik, jo iz dneva v dan videvam z navijalkami na glavi...*

*Jaz pa ji vsak mesec odričem tiste dinarje, tiho kimam in vse bolj pozabljam, kaj neki sva že nekoč hotela.*

*A kaj čem? Prestar sem že, da bi menjal svojo Partijo, in je tudi vprašanje, ali bi me katera mlajša sploh še hotela.*

*Razmerje, v katerem se uresniči tako malo skupnih ciljev, počasi, a gotovo vodi v frigidnost in impotenco. To dvoje pa ima vsaj eno dobro plat: ostajamo si zvesti.*

Srečka Niedorfer  
(Večer)

## TUDI VARNOST SMO LJUDJE!

Iz leta v leto namenjamo področju varnosti in družbene samozaščite veliko pozornosti. Predvsem se osredotočamo na odpravljanje vzrokov, ki pogojujejo slabše varnostne razmere v občini.

Vendar praksa kaže, da je še vedno človek s svojim obnašanjem tisti, ki lahko največ stori za svojo varnost in varnost drugih. Varno življenje in dobro počutje sta še posebej v ospredju naših prizadevanj pred poletnimi meseci, ko vsak po svoje razmišljamo, kako jih bomo preživel. Poletje si predstavljamo kot čas oddiha in brezskrbnosti. Žal je iz leta v leto manj brezskrbnosti, težke gospodarske razmere pa nam krajšajo tudi dneve oddiha.

Pa vendar komaj čakamo čas poletja, čas dopustov in šolskih počitnic. Pred nami so novi izzivi in doživetja, ki nosijo v sebi tudi nove nevarnosti — žal tudi nesrečo.

Ceste so iz leta v leto v slabšem stanju, čeprav se število uporabnikov povečuje. Statistični podatki opozarjajo, da smo najmanj previdni na magistralni cesti Maribor—Gornja Radgona, kjer se je v zadnjem času pripetilo največ težjih prometnih nesreč na območju občine Lenart. Tudi nesreče na lokalnih cestah bistveno ne zaostajajo po številu in posledicah. Nesreče nas opozarjajo, da voznje

praviloma ne prilagajamo razmeram na cestišču in svoji vozniski usposobljenosti.

Finančnih sredstev za popravilo cest je res premalo, res pa je tudi, da jih po nepotrebnem zapravljamo z uničevanjem prometne signalizacije.

Vse večje število uničenih prometnih znakov kaže naš odnos do družbenega premoženja in nizko varnostno kulturo.

In če ob tem opozorim še na našo razvojno usmeritev, da želimo postati turistično zanimiva občina, potem nas čaka še veliko dela. Turizem zahteva drugačen odnos do okolja in ustrezno kulturno je tudi samozaščitno obnašanje. Obiskovalci občine Lenart, naši gostje morajo čutiti, da so dobrodošli in da lahko pri nas preživijo resnično brezskrbne dneve oddiha.

Pričetek delovanja Turistične agencije Klopotek razumemo kot neke vrste pravi začetek turizma v občini. Že do sedaj smo velikokrat dokazali, da smo dobri gostitelji, da znamo pripraviti nepozabne dobrote in da je tu doma zlahka kapljica. Letos pa dokažimo (predvsem sebi), da znamo poskrbeti tudi za varno počutje.

Drago Zorger



Kmečka idila — z motoriziranimi konji in odločnim čuvajem

# SOVLAGANJE V KLINI JE VELIK RAZVOJNI PROJEKT ZA OBČINO LENART IN ZA CENTROVOD

Centrovod je postal v zadnjih 15 letih največji jugoslovanski proizvajalec suhih malt, zato je razumljivo, da tudi eno svojih razvojnih poti usmerja v to smer. Razlog je tudi v krizi, ki je zajela to gospodarsko panogo; gradbeništvo izgublja delo in posle zaradi visokih stroškov in cen, uporaba suhih malt pa pomeni očitno pocenitev ene sklepnih delovnih faz. Zato torej Centrovodov skok na Kosovo.

**Janez FERK, DO Centrovod:** »Zaradi visokih stroškov prevoza nismo mogli pokrivati najjužnejših delov Jugoslavije, zato bomo s postavitvijo tovarne za proizvodnjo suhih malt in s prenosom celotne tehnologije na Kosovo zapolnili to vrzel. Gre za sovlaganje z docela razdelanimi dohodkovnimi odnosi treh partnerjev. Centrovod je v celotni naložbi udeleženi s 36,7 % vrednosti. Razvojni center Celje ima 30 % delež, Rudnik boksita iz Kline pa v tej naložbi, vredni 5,7 milijard, sodeluje s 33,3 %. Svoj delež v tej tripartitni pogodbi bo-

mo zagotovili z združevanjem sredstev, ki ga bo usklajevala Gospodarska zbornica Slovenije kot koordinator neposrednih sovlaganj v kosovsko gospodarstvo.

Tovarna naj bi bila postavljena do konca letošnjega leta, po trimesečnem poskusnem obratovanju pa naj bi redna proizvodnja stekla v prihodnjem aprilu. Centrovod je prevzel obveznost, da bo leto dni vodil celotno proizvodnjo, da bo poskrbel za vse marketinške funkcije in da bo usposobil kadre, ki bi bili po letu dni sposobni prevzeti proizvodni proces. Usposabljanje bo potekalo v Sloveniji in po jugoslovanskih gradbiščih, kjer dela Centrovod.

**Aleksander Jezernik, vodja Razvojnega centra Celje:** Pobudo za to naložbo smo oblikovali, ker smo dovolj dolgo prisotni na Kosovu in ker že dalj časa sodelujemo tudi s Centrovodom. To je že 14. skupna naložba, v kateri smo dohodkovno soudeleženi in poudariti je treba, da so bile vse dosedanje uspešne. Pri tej naložbi

bomo vodili celoten inženiring, ker želimo zadostiti vsem zahtevam po ustrezni kakovosti.«

**Salih Ibishi, Rudnik boksita Klina:** »To je prvi takšen projekt združevanja dela in sredstev s slovenskim gospodarstvom. Sledili smo skupnemu interesu, ki preko dohodkovnih odnosov zagotavlja korist vsam partnerjem. V občini Klina bomo tako zagotovili izkoriščanje surovinskih virov, ki jih imamo na voljo dovolj, hkrati pa bomo odprli nova delovna mesta. V novi tovarni bo zaposlenih sto delavcev, sto novih delovnih mest pa za našo delovno organizacijo in za našo občino mnogo pomeni.«

**Vinko Gobec, Gospodarska zbornica Slovenije:** »Gre za drugi samoupravni sporazum o sovlaganju od dosedanjih 64, ki jih je slovensko gospodarstvo sklenilo s Kosovom, kjer nerazvita slovenska občina vlaga v nerazviti del države. 30 od omenjenih 64 projektov na Kosovu je že končanih. Omogočili so okrog 4 tisoč novih zaposlitev. Ta skupna naložba bo skupno z drugimi

spet pomembno prispevala k zmanjšanju brezposelnosti na Kosovu, preko dohodkovnih poti pa je seveda koristna za vse investitorje. To je hkrati tudi perspektiva reševanja kosovskih gospodarskih težav. Skupne naložbe, ki bodo vračale denar in prinašale dohodek, so seveda nepriemerljive z denarnimi injekcijami, ki so pomenile poljenje vreče brez dna, kot pravijo slovenski delavci.«

Priča smo torej enemu zgodovinskih korakov gospodarstva lenarške občine, ki bo še dalje iskalo izhode iz svojih težav v odpiranju in sodelovanju, vendar samo takšnem, ki bo prinašalo rezultate. Nekaj tveganja je sicer pri vsaki naložbi, vse dosedanje analize pa kažejo, da ga v tej skorajda ni. Proizvodni program nove tovarne je Centrovod že uveljavil, pomembno pa je tudi to, da suhe malte pocenijo gradbena dela in s tem tudi gradbeništvo kot gospodarski panogi pomagajo pri reševanju iz krize, ki se je že močno približala katastrofalni.

E. PUKŠIČ

## Informacija o geološki raziskavi na območju krajevne skupnosti Jakobski dol

# RAZISKAVE, KI VZNEMIRJAJO

Na območju naselij Počenik — Plodršnica v krajevni skupnosti Jakobski dol so se pričele geološke raziskave (vrtine) za morebitno podzemeljsko skladišče zemeljskega plina. Ker so se na širšem območju načrtovane geološke raziskave in tako tudi v naši občini pojavile govorice, da gre v tem primeru za raziskavo terena, primernege za skladiščenje radioaktivnih snovi. Zato smo dolžni podati informacijo o namenu raziskav, ki smo jo sprejeli od Petrolne delovne organizacije Zemeljski plin — Geološki zavod Ljubljana.

Potrošniki v Sloveniji porabimo sedaj blizu milijarde kubičnih metrov zemeljskega plina na leto in sedaj potrebujemo skladišče v katerem bomo zemeljski plin v poletnih mesecih skladiščili in ga bomo shranili za porabo v zimskih mesecih. Zemeljski plin že deset let zelo uspešno in brez nezdod

uporabljata obe papirnici v Ceršaku in Sladkem vrhu.

Prednost zemeljskega plina pred elektriko je predvsem v tem, da ga lahko vskladiščimo in prihranimo za poznejšo uporabo. Zaradi velikih količin, ki jih je potrebno vskladiščiti (nekaj 100 milijonov kubičnih metrov) pa je to možno le v prirodne zemeljske sloje ustrezne strukture in poroznosti. V takih slojih se ne izgradi noben prostor ampak se plin vtiskuje v pore in razpoke kamenin. Petdeset milijonov kubičnih metrov plina je na primer možno vskladiščiti v sloj peska ali peščenjaka, ki bi bil na globini približno 700 m, imel površino enega kvadratnega kilometra in debelino 10 m.

V Sloveniji že več let potekajo raziskave, da bi našli geološke strukture primerne za vskladiščenje zemeljskega plina. Raziskave zajemajo celo Slovenijo, potekajo pa v več fa-

zah in to od geološkega kartiranja preko geofizikalnih meritev do raziskovalnega vrtanja. Prve faze raziskav so površinske in zajemajo velika področja. Z njimi se določijo posamezne lokacije, kjer potem ugotavljamo dejansko stanje slojev z raziskovalnim vrtanjem.

Dosedanje večletne geološke raziskave Slovenije so pokazale, da sta najbolj obetavni območji v Slovenskih goricah in na ljubljanskem polju. Seveda je potrebno z raziskovalnimi vrtinami ugotoviti, če so te strukture dovolj porozne in prepustne, in če so nad njimi dovolj debele neprepustne tesnilne plasti. Zato želimo na območju Počenik—Plodršnice v krajevni skupnosti Jakobski dol izvrtati raziskovalno vrtino globine 1200 m.

Predlagana raziskovalna vrtina nam bo poleg podatkov potrebnih za skladiščenje plina, dala tudi podatke o globin-

ski sestavi tal, o možnih nahajališčih mineralnih surovin in podzemne pitne ali mineralne vode.

V kolikor bi rezultati vrtanja vrtine bili ugodni in bi prišlo do izgradnje podzemeljskega skladišča plina, bi skladišče obsegalo okoli 10 vrtin, ki bi bile ograjene z ograjo 10 × 10 metrov in povezane s podzemnimi cevovodi s centralno postajo. Centralna postaja bi obsegala prostor okoli 150 × 150 metrov in vsebovala več zgradb med njimi tudi kompresorsko postajo. Vse naprave kakor tudi podzemno skladišče bi bile potresno popolnoma varne.

Predvidevamo, da bi bilo v skladišču zaposlenih 30 do 50 ljudi. Skladišče ne bi imelo nobenih škodljivih vplivov na okolje. Vsa zemljišča izven ograjenih prostorov bi se normalno obdelovala in koristila kot dostej.

R. LEŠNIK

# ZAKAJ ROŽMANOV MLIN OB ŠČAVNICI POGANJA DRAGA ELEKTRIKA?

Preden v tem zapisu odgovorimo na zastavljeno vprašanje, je prav, da na kratko predstavimo mlin in družino 54-letnega Jožeta Rožmana iz Zgornje Ščavnice. Že od vsega začetka sta mlin in družina pri Rožmanih eno, sicer pa je bilo v mlinih že od nekdaj tako. Kot mlad fant si je Jože pričel služiti kruh v mlinu v Veržuju. Od tam ga je pot vodila v Voličino, kjer ni našel samo mlina, ampak tudi življenjsko družico Martino. To je bilo pred skoraj tremi desetletji. In ko je bilo pod mlinskimi valji v Voličini vse manj zrnja in s tem tudi zaslužka za Rožmanove (med tem sta se Martini in Jožetu rodila sinova Jožek in Ivan), so si poiskali nov mlin v Zgornji Ščavnici. To je bilo leta 1962 in tu smo jih našli še danes. Rožmanova družina je tokrat še številnejša. V Zgornji Ščavnici so privekale na svet še štiri hčerke: Marija, Marjetka, Danica in Dragica. Najmlajša jih šteje osem, družbo pa ji že delajo otroci starejšega brata in sestre. Skratka, veliko se je spremenilo, ne samo v družini, temveč tudi v mlinu.

Rožmanovi so se lani odločili za temeljito obnovo mlina. Iz Italije so pripeljali sodobno mlinsko opremo in šest valkov lahko danes v Rožmanovem mlinu zmelje na uro tudi do 800 kilogramov zrnja. Sliši se lepo, obiskovalcu se nudi zanimiv ogled na drdrajoče naprave v mlinu in vreče dišeče, domače moke. Toda to je le videz, marsikaj je drugače. Jože in Martina nam pove, da bi obnovo mlina morali končati že lansko jesen, pa so jo po zaslugi obrtnika, ki je izvajal dela, končali šele letošnjo pomlad. Ker je v jeseni za mlinarja največ dela, so Rožmanovi, ravno zdaj, ko potrebujejo največ denarja, ostali brez zaslužka. »Naložba v novi mlin je šla v milijarde, če bi računali še vse tisto, kar so postorili sami«, pravi Jože. Pove nam, da je sicer dobil kredite, žal pa nekatere pod prav neugodnimi pogoji. Tako bo moral zadružni kredit plačevati po 50 odstotni obrestni meri. Še zdaj ne ve, kako bo s podražitvijo naložbe. Lanskoletne cene so bile precej nižje od letošnjih. Čisto na tiho razmišlja o tem, da bi v lenarški občini za to našli kakšno nepovratna sredstva. Vsi pravijo, kako pomemben je Rožmanov mlin na tem koncu, tudi z vidika splošne ljudske obrambe, torej bi lahko to pomembnost dokazali tudi s kakšnim denarjem, ne le z besedami. Ko je pogovor tekkel o teh rečeh, smo ob našem obisku na zadevo začeli gledati drugače.



Pred mlinom

## SKUPNA PRIZADEVANJA FINANCIRANJA OBNOVE MLINA

Zaradi dotrajanosti mlina so se pri Rožmanovih leta 1986 odločili za obnovo. Od izvajalca del in dobavitelja opreme so dobili predračun. Skupno z ostalim materialom je bilo ovrednoteno na 15.000.000 dinarjev. Že takrat so razmišljali o lastni elektrarni, za katero je znašal predračun 17.000.000 din.

V TIMA Kmetijski zadrugi Lenart smo se zaradi širšega družbenega interesa dogovorili s predstavniki občine, da najdemo skupno rešitev za ureditev tega mlina. Sama dobava opreme se je zavlekla in z deli smo pričeli v drugi polovici lanskega leta. Med samo montažo smo ugotovili še potrebo po raznem nepredvidenem materialu in nepredvidenih delih.

Lanska inflacija je vrednost obnove mlina, s katero je bistveno povečana njegova zmogljivost, poleg lastnih sredstev Rožmanovih in veliko opravljenega dela, zvišala končno vrednost prek 30.000.000. — dinarjev.

V mesecu decembru lanskega leta smo ugotovili, da bo obnovljeni mlin potreboval večjo moč elektrike in da je le to možno zagotoviti z izgradnjo novega transformatorja ob mlinu s potrebnim daljnovodom. Tudi to smo uspeli hitro rešiti ob pomoči Izvršnega sveta občine Lenart. S tem se je spet zvišala vrednost.

V mesecu aprilu 1988 so bila vsa dela zaključena in mlin je bil vključen v obratovanje. S tem smo v občini dobili sodobno opremljen mlin, naši kmetovalci v občini in delno izven nje pa možnost, da v neposredni bližini koristijo njegove usluge, saj ne bo potrebno več voziti na mlin v oddaljene kraje izven občine.

Skupno smo iskali najugodnejša sredstva. Kredit Hranilno kreditne službe je dan pod izjemnimi pogoji, v višini 50 % od veljavne obrestne mere za sredstva HKS.

Združena sredstva so dana na 10 let po 15 % obrestni meri, za del sredstev pa še iščemo preko KZ čim ugodnejša sredstva.

Vedno smo imeli v mislih, da kreditov pod neugodnimi pogoji mlin vsaj sprva ne bi prenesel. Izkoriščenost novih kapacitet bo odvisna od kvalitete storitev in koriščenja njegovih uslug samih pridelovalcev pšenice in drugega zrnja.

Novih obremenitev za izgradnjo svoje elektrarne v tem času Rožanovi verjetno ne bi zmogli.

Leopold Hameršak

Ob mlinu smo zagledali povsem nov transformator na eni strani in Ščavnico, ki tik ob mlinu mirno teče neizkoriščena dalje. Pa je bilo v tem mlinu včasih drugače. Še je vidna stara turbina, ki je takrat brez drage elektrike poganjala mlinske valje. Resda je bila njena moč le 10 kilovotov, toda s spoznanji, ki jih strokovnjaki danes premorejo na tem področju, bi lahko stroj ponovno pognali, iz njega pa izvlekli še veliko več, kot včasih. Predvsem pa pridobili lastni vir energije za elektromotorje, s čimer bi tudi v morebitnih izrednih razmerah zagotovili nemotno delovanje tako strateško pomembnega objekta, kot je mlin. Seveda pa bi bilo potrebno obnoviti jez, zapornice, poskrbeti za avtomatsko regulacijo pretoka, oziroma obratov turbine, dodati pa tudi sodobnejši generator, ki bi dajal elektriko. Obnova male elektrarne se torej kar sama ponuja, nerodno pri vsem tem je le, da se je lastnik in mlinar že finančno precej izčrpal, čeprav na malo elektrarno tudi sam že dolgo misli. Morda pa bi bilo prav, da bi se — podobno, kot to delajo v drugih občinah — za pomoč odločili v občini in izkoristili vse naravne možnosti. Kajti že laičnemu poznavalcu kaj hitro šine v glavo, da dragocena električna energija, ki je bo jutri prej manj, kot preveč, še vedno odteka v potoku, če pa bi združili voljo pa navdušenje lastnika z družbeno pomočjo, bi to energijo ujeli in jo lahko celo oddajali v omrežje. S tem pa bi spet samo pridobili in ne izgubili, kot mnogi napak mislijo, saj bi 10 do 12 KV generatorček pomembno pripomogel k stabiliziranju napetosti v omrežju, še zlasti ob konicah. Zato smo od marljivega in iznajdljivega gospodarja Jožeta odhajali z njegovimi mislimi. Kajti Jože je prepričan, da bodo pristojni na občini v tem obmejnem, nerazvitnem in odmaknjem delu lenarške družbenopolitične skupnosti znali izkoristiti danosti, ki jih je očitno dobro poznala celo dvorna administracija danes že skoraj pozabljene Marije Terezije. Pa ni šment, da nismo danes le nekoliko pametnejši, kot v tistih časih! Tako nekako misli mlinar ob Ščavnici in z njim resnično iskreno radi pritegnemo tudi člani uredništva Domačih novic.

Torej združiti je treba znanje, moči in denar in morda bomo že jutri pisali o prvi obnovljeni mali elektrarnici v tem delu Slovenije...

Breda Čepe

# ČEŠNJEVA VEJICA V POZDRAV

Mladi gospodar Jože Kraner ima še veliko načrtov. Investicija v sadjarstvo. Šele takrat, ko človek stopi na kmečko dvorišče, ko vidi lepo živino in urejene površine, lahko povsem verjame besedam prepričljivi in po svoje tudi trmaste mladostne vztrajnosti Jožeta. Po kmetijski šoli v Svečini se je odločil za pot po maminih in očetovih stopinjah in zato mu ni niti malo žal. »Z veseljem delam na zemlji in mislim, da je pravzaprav to tisto kar nas kmete drži na zemlji. Če ne bi imeli tega, bi najbrž že zdavnaj odšli v pisarne in tovarne, tako kot so to nekateri storili. Meni pa sploh ni žal. Ostal sem sredi te lepe, četudi včasih nekoliko žilave slovenskogoriške zemlje.« Jože še hiti povedati, da je obdelovalne zemlje okrog 8 ha in pol ter poltretji hektar gozdne površine. Glavna dejavnost sta živinoreja in mleko, saj v hlevu stoji 22 glav živine, od tega je 8 mlekarič, ostalo so pitanci. »Do 600 kg jih spitam v našem hlevu in seveda zato

porabimo tudi precej krme.« hiti pripovedovat Jože, ob tem pa še pove, da pri delu pomaga predvsem mama Marija, poleg nje pa včasih še brat Franc, ko ga pot zanese domov, sestra Marjana pa po delu v PIK-u, kjer je šivilja, dela predvsem v kuhinji in po hiši. »Tudi za zelo bolnega očeta je treba venomer skrbeti, saj je žal priklenjen na posteljo in hči Marjana je pač zato pretežni del dneva če je prosta v hiši.«

**ČEŠNJEVA VEJICA V...**

Z Jožetom še pokramljava o tem in onem in beseda nanese na vsakdanje težave v kmetijstvu, ki so se kot črn oblak nagradile nad tem delom slovenskega kmečkega življa. Ugotoviva, da je lahko kmet še tako priden, pa mu vendarle ne ostane veliko.

»Zato je prav, da smo dobili kmečko zvezo in zvezo slovenske kmečke mladine,« pravi Jože. »Sam se še nisem včlanil, se pa bom, saj pomeni ta ustanovitev nekaj novega, svežino v boju za

kmečke pravice, pa tudi možnosti za hitrejšo pridiranje zavesti, da hrana še vedno raste na zemlji in da jo je pač treba pridelati.

Z rokami in stroji seveda. Vse to pa kajpada ni zastoj in prav tega starega spoznanja se premalo zavedajo vsi tisti, ki krojijo našo kmetijsko politiko in z njo vsakdanjo usodo kmečkega človeka.

Kmečki zvezi pa bosta pripomogli, da bo kmet morda le spet dobil besedo in da mu bodo bolj prisluhnili, ne pa da bi sam le poslušno izpolnjeval naloge.

Tako je razglabljal naš sogovornik in še dodal, da ob živinoreji na kmetiji skrbijo tudi za poljedelsko proizvodnjo, zlasti pridelujejo koruzo, pšenico, včasih pa so sejali tudi sladkorno peso.

»Pa še tole zapišite! Da smo se tukajšnji kmetje — v sosesčini smo sami dobri proizvajalci — odločili za izboljševanje zemlje z melioracijami. Kar sami smo zaprosili domačo zadrugo, s katero dobro sodelujemo, in po pripra-

vljenem načrtu smo začeli delati. Kajpada brez pomoči v obliki kredita ne gre, bomo pa vendarle tudi s svojim delom pripomogli, da bo zemlja dajala več. In vse to prej, kot bi sicer s počasnim izvajanjem tovrstnih del po pripravljenih terminskih planih. Danes lahko delaš, če imaš dobro zemljo, pridne roke in mehanizacijo.«

Še bi razpredala o kmetovanju, pa se ustavi le še pri Jožetovih načrtih, da v najkrajšem času zasadi kakšen hektar in pol sodobnih nasadov. Pri hiši še ne gujeje stara drevesa, toda zdaj imajo idealne možnosti za sadjarjenje, saj jih naravnost ponuja okolje, narava in hladnilnica. Vejica lepo dozorelih češenj, ki mi jih je Jože podaril v pozdrav, je po svoje simbolizirala ljubezen do sadjarstva in kmetijstva.

J. KURBUS

## PREBERITE, NE BO VAM ŽAL

Temeljno sodišče v Mariboru — enota pri Lenartu, ki bo v letošnjem letu slavila 10. letnico delovanja, v svoji redni funkciji sojenja opravlja tudi zapuščinske postopke za osebami, ki so umrle, oziroma bivale na območju občine Lenart.

V zadnjem času opažamo, da se je v teh postopkih močno povečalo število predlogov za izdajo dodatnih sklepov o dedovanju, kar je po našem mnenju predvsem posledica nepopolnih podatkov, ki jih dediči ob vložitvi in sestavljanju smrtovnice predložijo pri pristojnem matičarju. Ker ti postopki povzročajo dodatne stroške in izgubo časa tako dedičem kot sodišču, predlagamo, da bi dediči upoštevali naslednja navodila.

Ob vložitvi smrtovnice je potrebno matičarju sporočiti naslednje najpomembnejše podatke:

— osebne podatke pokojnika, njegovega zakonca ter otrok, kakor tudi drugih sorodnikov, ki bi bili lahko poklicani k dedovanju na podlagi zakona in osebne podatke oseb, ki so poklicani k dedovanju na podlagi oporoke;

— podatke o pokojnikovem premoženju (za nepremičnine je najbolje predložiti posestne liste novejšega datuma, podatke o morebitnih hranilnih knjižicah

ali bančnih računih, za motorna vozila podatke iz prometnih dovoljenj, nadalje sporočiti, ali je pokojnik prejemal pokojnino (v tem primeru je najbolje pri pristojnih organih n. pr. SPIZ SR Slovenije ugotoviti ali obstoja še neizplačana pokojnina in v kolikšnem znesku);

— podatke o tem, ali je pokojnik zapustil pismeno oporoko, pogodbo oziroma sporazum o dosmrtnem preživljanju, sporazum o izročitvi in razdelitvi premoženja za življenje;

— navesti približno vrednost pokojnikovega premoženja.

Kolikor dedičem vsi ti podatki ob vložitvi smrtovnice niso znani, je potrebno da jih priskrbijo najkasneje do prve zapuščinske obravnave. Samo v primeru, če bodo sodišču vsi ti podatki takoj znani, bo lahko zapuščinski postopek hitro in uspešno zaključen.

Potrebno je opozoriti še na to, da so se vsi vabljeni dolžni odzvati vabilu sodišča na zapuščinsko obravnavo. Kolikor pa je to nemogoče, oziroma otežkočeno, morajo sodišču dostaviti pismene dedne izjave.

Miloš Lešnik



Fotobodica: Prazni lokali iščejo dobrega gospodarja

## RDEČI KRIŽ JE PRAZNOVAL

Letošnja pomlad je podobna prejšnjim in tistim, ki bodo še prišle, a vendar je drugačna. Drugačna je zato, ker je v letošnji pomladi minilo 125 let od ustanovitve organizacije Rdečega križa in 35 let prostovoljnega in brezplačnega krvodajalstva pri nas.

Rdeči križ je resnično množična družbena organizacija, ki je pognala globoke korenine v življenje vseh dežel in vseh ljudi, ki želijo narediti svet bolj človeški. 125-letna prizadevanja za človeški svet vrednot so tako močno prisotna v ljudeh, v članstvu in aktivnostih Rdečega križa, da ne pojenja dejavnosti in prostovoljno delo tudi v teh manj ugodnih časih, je dejala slavnostna govornica, predsednica občinske konference SZDL Lenart na svečanosti ob tej priložnosti. Da je v naši občini prav organizacija Rdečega križa resnično množična, še posebej pa ena njenih aktivnosti, krvodajalstvo, smo se lahko prepričali vsi tisti, ki smo bili prisotni na prireditvi v Dobravi, saj je bilo resnično prisotno veliko število krvodajalcev, aktivistov Rdečega križa ter gostov iz vseh krajevnih skupnosti naše občine.

Ob kulturnem programu, ki so ga pripravili Zvrški fantje, mladi iz Gradišča in folklorna skupina iz Jurovskega Dola so bila podeljena tudi priznanja najzaslužnejšim aktivistom RK za prizadevanja, dosežene uspehe in zasluge pri uresničevanju programov in akcij RK ter razvijanja in krepitevi solidarnosti in humanih odnosov med ljudmi.

M. RUČIGAJ

## BENEDIKT

25 let je četrto stoletje. Mladenič pri petindvajsetih je krepak in razvit. Mladenka! Njenih lepih 25 let! A krajevna skupnost? Siromašna, blatna ob dežju,

## VOLIČINA

V mesecu juliju praznuje krajevni praznik naša krajevna skupnost. Ni naključje, da so se krajani odločili za praznovanje v juliju. V kroniki krajevnih organizacij ZB NOV Voličina je zapisano, da so 30. julija 1942 padli prvi talci iz naših krajev. To je bila družina Družovec: Gregor, žena Marija in hčerka Antonija — domačini iz Selc. Ustreljeni so bili 30. julija 1942. Zaradi teh prvih žrtev iz območja Voličine praznuje krajevna skupnost na dan svoj praznik.

Svečanosti pa se bodo odvijale v dneh, ko praznujejo borci svoj praznik. Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije iz Voličine, smo za čim slovesnejše praznovanje pripravili naslednje prireditve:

Od petka, 1. julija do torka, 5. julija 1988 bo na osnovni šoli v Voličini razstava likovnih del otroške kolonije Maks Kavčič.

v petek, 1. julija bo ob 15.00 uri tradicionalni turnir v malem nogometu za pokal Slovenskih goric na nogometnem igrišču v Voličini.

v soboto, dne 2. julija 1988 bo ob 20. uri na Zavrhu »VEČER PO DOMAČE«, v katerem bodo sodelovale članice ženskega okteta iz Voličine in domači godci. Ta večer bo pripravilo Turistično društvo na Zavrhu s pomočjo sekcije kmečkih žena.

v nedeljo, 3. julija bo že ob 8.30 uri tekmovalje v malem nogometu za pokal krajevnih skupnosti Voličina na igrišču v Voličini.

ob 13.30 uri do 14.00 ure bo v Selcih sprejem gostov,

ob 14.00 uri pa sprejem partijskih patrolj. Sledila bo slavnostna seja KS in DPO. Na tej svečanosti bodo podeljena tudi priznanja KK SZDL Selce aktivnim članom in pokal najboljši nogometni ekipi KS. Turistično društvo pa bo podelilo priznanje najbolje urejeni hiši, gospodarstveniku poslojpu in vikendu.

Po slavnostni seji bo sledil kulturni program, ki ga pripravljajo osnovna šola Srečko Rojniko Voličina, VVO Selce, ženski oktet iz Voličine, Završki fan-tje in mladinska organizacija Selce.

Po teh svečanostih bo GASILSKA VESELICA. Vabimo krajevne skupnosti Voličina in občane občine Lenart, da se teh slovesnosti udeležijo, hkrati pa čestitamo vsem krajanom in borcev za njihov praznik.

S. VOGRIN

prašna ob suši, pusta in odrezana od sveta in napredka v njem, se je leta 1963 rodila iz krajevnega odbora neobogljena krajevna skupnost. Nič ni imela. Slaba trgovina, slabe poti v svet, majhna šola, gostilna in majhen gasilski in kulturni dom. Imela pa je ljudi, ki so želeli napredek, in ti ljudje so v okviru krajevnih samouprave zavihali rokave in krenili v boj za lepši danes in srečnejši jutri. Mnogo dela, odpovedovanja in žrtvovanja, mnogo dobre volje in sporazumevanja naših občanov, pomoč mladinskih delovnih brigad, razumevanje širše družbene skupnosti in SIS nam je omogočilo začetek delovnega praznovanja srebrnega jubileja.

Delovno praznujemo od pomladi do zime. Obnovljena in sodobna trgovina Mercator-Potrošnik naj bo prvi sad praznovanja, asfaltirani metri na cestah Ženjaj, Trotkova, Trstenik in novo naselje pod lovskim domom drugi sadež, obnovljeno ostrešje zgodovinskega spomenika — cerkve Sv. Trije kralji tretji; regulacija v Trotkovi in regulacija potoka Trstenik z novim priključkom na magistralo četrti

plod. In še je nekaj plodov na delovnem telesu krajevnih skupnosti. Najslastnejši sad pa pričakujemo prihodnje pomlad ob izgraditvi telefonske centrale in omrežja. Ob curku vode iz vodovoda bo zabrnal še telefon in »Halo, tu Benedikt« se bo lahko razlegal po širnem svetu. Povsod bodo vloženi žulji in sredstva naših občanov in delovnih ljudi. In še: naši ljudje si za napredek kmetijstva želijo urejen prodajno-nabavni center: za zaposlitev delovne sile — nove prostore Peka; za pospešitev turizma — nov sodoben gostinski lokal; za kulturnejše prometne zveze — urejeno avtobusno postajališče. Ob vsem tem bo res 25-letna mladenka — mati lahko vzgajala svoj naraščaj; mladenič — oče bo lahko zrl v lepo bodočnost svoje družine, vsi pa v lepšo prihodnost svoje krajevnih skupnosti.

Ob 25. obletnici in XIV. krajevnem prazniku krajevnih skupnosti čestita in želi obilo delovnih uspehov predsednik krajevnih konference SZDL Benedikt

Lojze Guzej



Pomurski planinci so praznovali na Zavrhu

### PROGRAM PRAZNOVANJA XIV. PRAZNIKA KS BENEDIKT

**PETEK, 1. julij 1988**

ob 17. uri — otvoritev asfaltne cestišča v Trsteniku

**SOBOTA, 2. julij 1988**

ob 9. uri — športna tekmovanja

ob 16.00 uri — ekipno tekmovalje v streljanju z malokalibrsko puško pri LD Benedikt

**NEDELJA, 3. julij 1988**

ob 8. uri — budnica

ob 8.30 uri — sprejem gostov

ob 9.00 uri — otvoritev razstave razvoja KS v dvorani

ob 10.00 uri — parada kmetijske mehanizacije in gasilske opreme

ob 11.00 uri — zborovanje s kulturnim programom in podelitvijo priznanj pri gasilskem domu Benedikt

ob 13.00 uri — gasilsko tekmovalje za pokal Benedikta

ob 16.00 uri — reševalna vaja gasilcev in TAM-a

ob 17.00 uri — zabavni program pri GD Benedikt z ansambлом Fantje trehdolin.

## »MLADI ZA SLO IN DS«

Tekmovanje »Mladi za SLO in DS« je že tradicionalna oblika pregleda znanja učencev osnovnih šol na področju učnih vsebin, ki jih osnovnošolci spoznavajo in osvajajo po predmetniku od 5. do 8. razreda osnovne šole v okviru oblik razvitih interesnih dejavnosti in pristočnega vključevanja v delo prek družbenih organizacij in društev.

Na tekmovalju so se osnovnošolci pomerili v znanjih in spretnostih, ki so vsebovale teoretične vsebine iz poznavanja civilne zaščite, orientacije in topografije, prometne vzgoje, preživljanja v najtežjih razmerah in poznavanja NOB na območju svoje občine.

V praktičnem delu pa so 5 članske ekipe osnovnih šol preverile znanje iz prve medicinske pomoči, iz poznavanja zdravilnih in užitenih rastlin, streljanja z zračno puško in gašenja požara z vedrovko.

V tretjem delu tekmovalja so ekipe na orientacijskem teku iskale kontrolne postaje in reševale določene naloge.

Občinsko tekmovalje smo izvedli v krajevni skupnosti Gradišče v okolju lovskega doma v Dobravi ob pomoči za SLO in DS ter združenega dela občine Lenart, ki so prispevali nagrade ekipam in praktična darila tekmovalcem.

Po izdelani analizi občinskega tekmovalja je delegacija vodstva tekmovalja in lovske družine Dobrava zasadila spominsko drevo v nasadu ob lovskem domu v Dobravi.

Ob zaključku tekmovalja smo se organizatorji, izvajalci in tekmovalci strinjali z oceno, da je tekmovalje bilo vzorno pripravljeno in izvedeno.

Tekmovalo je 14 ekip, torej po dve ekipi iz vsake osnovne šole.

Najboljše rezultate so dosegle ekipe:

OŠ Zg. Ščavnica	1. mesto
OŠ Gradišče	2. mesto
OŠ Gradišče	3. mesto
OŠ Lenart	4. mesto

Ekipa uvrščena od 1. do 3. mesta se zaradi šolskih ekskurzij v bratske občine v SR Srbiji niso mogle udeležiti medobčinskega tekmovalja podrovske regije, zato je občina Lenart na tem tekmovalju zastopala ekipa iz OŠ Lenart, ki je na tekmovalju pokazala solidno znanje.

Medobčinsko tekmovalje je bilo organizirano v izredno lepem okolju izobraževalnega centra za SLO in DS občin Maribora v Pekrah 28. maja 1988.

D. ROŠKARIČ

## NASVET IZ ZDRAVSTVENEGA DOMA

### AIDS V ZOBOZDRAVNIŠKI AMBULANTI

AIDS je smrtna okužba, proti kateri je medicina še brez moči. Obolenih še ne zna ozdraviti, zdravih pa s cepivom ne zna zaščititi pred njo. Vneseni povzročitelj napade predvsem bele krvne, pa tudi nekatere druge celice. Izvor okužbe je tako predvsem kri, povzročitelj — virus pa so ugotovili tudi v drugih telesnih tekočinah.

Zobozdravstveni delavci, predvsem zobozdravniki, imamo pri svojem delu vsak dan opraviti s krvjo in slino (Za slino do sedaj še ni bilo mogoče dokazati, da je povzročila okužbo z virusom), zato je razumljivo, da tako bolniki, kot zobozdravstveni delavci zadnje čase razmišljamo o možnosti prenosa AIDS-a v zobozdravstveni ordinaciji. Izdelana so navodila o načinu dela z bolniki, ki bi lahko bili okuženi.

Ta navodila se le v nekaterih podrobnostih razlikujejo od navodil, ki jih zobozdravstveni delavci že poznajo in ki predstavljajo higienski režim dela v zobozdravstveni ambulanti.

Zobozdravstveni delavci se zaščitijo tako, da pri delu, ki je združeno s krvavitvami, nosimo osebna zaščitna sredstva zaščitna očala, zaščitno obrazno masko in gumijaste rokavice.

Prenos okužbe z bolnika na zdravega preprečimo tako, da pri delu uporabljamo čimveč enkrat uporabljivega materiala (injekcijske brizge in igle, rokavice itd.).

Instrumente, ki jih zdravnik rabi, odloži po uporabi v kemična razkužila. Instrumente, ki pridejo v stik s krvjo, pa sestre po predhodni pripravi sterilizirajo in jih sterilne shranijo do naslednje uporabe. (Sterilizacija — popolno razkuževanje). Po vsakem posegu si zobozdravnik razkuži roke z učinkovitimi razkužili. Umazano perilo in drugi odpadni material se tudi shrani ali uniči tako, da ni možen prenos okužbe.

Strah pred okužbo z AIDSOM v zobozdravstveni ordinaciji je neutemeljen. Ni še opisanega primera, da bi se kdo okužil s to boleznijo med zobozdravniškim posegom.

Vedite torej da:

— je obisk pri zobozdravniku, vsaj kar se tiče okužbe z AIDSOM, varen, če zobozdravstvena ekipa dela v skladu z navodili, je zobozdravnik tisti, ki je najbolj izpostavljen okužbi in je zato seznanjen, na kaj vse mora paziti, da ne bi prenesel bolezni ali se sam okužil,

— je prav, da sami opozorite zobozdravnika, če sodite v skupino ljudi, ki bi se z AIDSOM lahko okužili.

Razumeli bomo, da je po vsakem pacientu potrebno delovne površine očistiti razkužiti in pred vstopom novega pacienta ordinacijo pripraviti za sprejem. Ta dela zahtevajo svoj čas, v katerem v ordinaciji praviloma ni pacienta.

dr. Dušan MARKOLI

## VETERINAR SVETUJE

### PREBAVNE MOTNJE PRI TELETIH ZARADI NAPAČNEGA ODSTAVLJANJA

Gre za razmeroma pogoste prebavne motnje v razvijajočih se predželodcih, ki se ne morejo prilagoditi naglim spremembam obroka. Opraviti imamo z 4—8 tedenskimi teleti, katera so do zadnjega pila mleko. Prebavne motnje se pri takih teletih iz predželodcev razširijo na črevesje. Tele v starosti 8 tednov še ni pravi prežvekovalček, ni pa več sesno tele. Prve gibe vampa pri teletu zaznamo že v starosti 2—3 tedne. Kdaj bo pričelo tele prežvekovati pa je predvsem odvisno od načina prehrane. Teleta, ki smo zgodaj odstavili od matere in jim pričeli nastavljeni mlečne nadomestke in preštarter, začnejo prežvekovati že zelo zgodaj, še posebej, če smo jim dali na voljo vodo in seno. Na prežvekovanje pa vpliva tudi razvoj zobovja, prvi stalni kočniki se pojavijo v sta-

rosti štirih mesecev. Tri tedne staro tele je že sposobno prebavljati manjše količine sena. Odstavljanje telet in sleherni sprememba prehrane mora biti postopna. Procesi prebave močno zaostajajo pri teletih, ki smo jih dolgo napajali z mlekom. Zaradi slabo razvitega mišičevja vampa in zaradi nagle spremembe prehrane pride pri teletih do prebavnih motenj, ki se kažejo v težji ali hujši obliki. Slabi gibi vampov in zaužita hrana, ki je žival ni sposobna prebaviti, privedejo do napenjanja. Vse pa privede do natrpanosti vampa in s tem do mlečnokislinskega vrenja, oziroma gnitja vsebine v vampu. Vsi ti dejavniki imajo za posledico zastrupitev organizma. Najbolj izrazit znak prebavne motnje pri teletih je napenjanje — napetost vampa.

Zivali nekaj časa še jedo, čeprav se počutijo slabo in hujšajo. Če traja to dalj časa, se lahko poviša telesna temperatura, dihanje je plitko, žilni utrip je slaboten, smrček pa suh in razpokan. Včasih opazimo tudi izrazito škrtanje z zobmi in krčce. Po daljšem postu se stanje običajno popravi, vendar se takoj poslabša, če ne spremenimo načina prehrane. Prebavne motnje zaradi napačnega odstavljanja so večinoma dolgotrajne. Napenjanje postaja pogostejše, prežvekovanje nepravilno. Če ne pride do pogina zaradi zadušitve, pa postane nadaljna reja živali negospodarna. Kako vendarle ravnamo, če ima tele prebavne motnje?

Predvsem uredimo dieto in dajemo določena zdravila. Tele strogo postimo 24 ur. Naslednjega dne mu ponudimo sladkano vodo in pol žlice soli. Dajemo tudi odvajala, da se odstrani iz prebavil vsebina, ki zastruplja orga-

nizem. Po 48 urah, damo 0,5 do 1 liter vampovega soka ali sveži prežvek govedi. Pri težjem poslabšanju zdravstvenega stanja nemudoma pokličemo veterinarja. Kako se izogniti prebavnim motnjam pri odstavljenem teletu?

Na dva načina: z razumnim prilagajanjem teletovih želodcev na spremembe v prehrani in z oskrbo le teh z normalno vampovo vsebino odrasle živali. Zmanjševanje količine mleka mora biti postopno, teletu moramo priskrbeti dobro seno in vodo. Prav je tudi, da teletu med odstavljanjem zagotovimo kakovostno mineralno vitaminsko mešanico ter zdravila proti črevesnim in vampovim zajedalcem. Še vedno pa velja pravilo, da je bolezen bolje preprečevati kakor pa zdraviti.

F. MAGUŠA

V soboto, 16. aprila 1988 je potekalo občinsko in regijsko delovno srečanje kovinarjev Podravja. Tekmovanje kovinarjev je bilo izvedeno v vseh občinah podravske regije, udeležilo se ga je veliko delavcev iz naših OZD.

V občini Lenart so tekmovali delavci v poklicu varilec, in sicer v teh panogah REO, MAG ter plamensko. V ostalih občinah pa so bila izvedena tekmovanja v ostalih kovinarskih poklicih. Namen delovnega srečanja kovinarjev je predvsem v medsebojnem spoznavanju ter izmenjavi izkušenj iz lastne prakse. Zavedati se moramo, da v naši občini prevladujejo predvsem kovinski poklici in s tem tudi vedno večje potrebe v OZD za takšnimi profili delavcev. Letošnje srečanje kovinarjev in njihovi doseženi uspehi

### NAŠI KOVINARJI USPEŠNI

so lep dokaz, da lenarški kovinarji lahko enako vredno tekmujejo z ostalimi delavci Podravja. V bodoče bo potrebno v OZD takšne delavce, ki dosejajo že več let dobre rezultate.



Varilci so tekmovali v Centrovodu

tudi boljše nagrajevati. To pa je predvsem naloga OO sindikata, da se zavzema za dobre delavce, saj so marsikje nosilci delovnih procesov.

Vzdušje med tekmovalci je

bilo dobro tako med tekmovalcem, kakor tudi na razglasitvi rezultatov. Teoretični del tekmovanja je potekal v OZD Centrovod, praktični del pa je bil izveden za varilce REO v Klemosu, MAG TVT Boris Kidrič, plamensko varjenje pa v DO Centrovod. Delovnega srečanja kovinarjev se je udeležilo 37 naših tekmovalcev v osmih poklicih. Vsem tekmovalcem čestitamo za lepe uspehe na tekmovanju, prav posebej pa tistim, ki so se uvrstili na republiško tekmovanje. OO ZSS Lenart se zahvaljuje koordinacijskemu odboru za dobro izvedbo tekmovanja, prav tako pa vsem članom komisije in žiriji. Enaka zahvala velja tudi vsem OZD, v katerih je tekmovanje potekalo, ter za praktične nagrade za najboljše tekmovalce kovinarjev.

J. MURKO

# 80. OBLETNICA USTANOVITVE DRUŠTVA SOKOL PRI LENARTU

ZGODOVINSKI JUBILEJ

V razdobju od leta 1904 naprej, ko so se ustanovljala sokolska društva v različnih krajih po Sp. Štajerskem, je vzniknila ideja za ustanovitev podobnega društva tudi v metropoli Slovenskih goric. Notarju Franju Stupici gre zahvala, da je bil Lenart tako sprejet v krog sokolskih središč. Na njegovo pobudo je bilo 9. avgusta 1908 ustanovljeno telovadno društvo »SOKOL«, ki je ob ustanovitvi štel 15 članov. Mlado društvo seveda ni imelo nobenih materialnih pogojev za obstoj in delovanje. Vadba se je v začetku odvijala na dvorišču staroste. V okviru gospodarskega poslojpa so člani dobili manjšo telovadnico šele leto kasneje. Delo je tako postalo lažje, uspehi pa vse večji. Kmalu so se v društvo vključili tudi intelektualci, ki so delo še poživili. V trgu skoraj ni bilo naprednega Slovenca, ki ne bi bil član sokolskega društva. Pod vodstvom dr. Goriška in načelnika Poliča je društvo zaživelo pravo sokolsko življenje. Članstvo se je začelo udeleževati raznih zletov in tekmovanj, kjer so izkazovali svojo pripadnost slovenstvu in nasprotovanje nemškutarstvu.

Dogodki leta 1914 pa so na mah zadali sokolskemu gibanju v slovenskih gorah težak udarec. Prva leta vojne je prenehalo vsako delo na sokolskem in narodnem vprašanju.

Ko pa so v začetku leta 1918 na pobudo brata Poliča pri Lenartu ustanovili Narodni svet, se je pričelo med Slovenci v trgu novo življenje. Sokol je takoj zopet pričel z delom. Trud sokolskih delavcev v najkritičnejši dobi slovenske zgodovine je bil poplačan. Sokolstvo ima največ zaslug, da je Lenart postal Jugoslovanski. Sedaj je bilo potrebno to ohraniti. Svojo samostojnost pa je lahko ohranil samo krepak in pravično vzgojen poedinec. Delovno področje Sokola se je zato razširilo še na ta področja.

Konec avgusta 1919 pa je s pomočjo Glavne hranilnice SOKOL od bivšega »Schulvereina« pridobil za svoje delo telovad-

nico. Delo Sokola se je od članov sedaj lahko razširilo še na »deco«, »naraščajnike« in ženske. S posebno vneto pa so se lotili orodne telovadbe po letu 1927, ko je bil v trgu nameščen za sodnika Leon Štukelj. Ta je skušal znanje, ki ga je kot olimpijski zmagovalac nabral v svetu, uporabiti v skromnih prilikah takratnega društva.

Društvo je redno pripravljalo akademije, nastope in se udeleževalo izletov ter zletov v bližnji in daljni okolici. Ves čas pa skrbelo tudi za strokovnost s tečaji in literaturo, ki je bila na razpolago v društveni knjižnici. Po drugi svetovni vojni je društvo SOKOL nasledilo društvo Partizan. DTV Partizan Lenart je v soboto, 28. maja 1988 ob 80. obletnici ustanovitve društva Sokol pripravilo priložnostno prireditev. Na ploščadi ob blagovnici je uvodoma spregovoril Drago ŠTRAUS. Nekaj svojih spominov na Lenart pa je obudil Leon Štukelj, ki je kljub svojim 92. letom še vedno čil in poln energije. V uvodnem delu prireditve so zapeli člani obrtniškega pevskega zbora in zaigrali tamburaši iz Korene. Sledil je nastop vrst DTV Partizana Lenart in Voličine.

Ob koncu so nekaj pravih gimnastičnih prvin prikazali člani pionirske selekcije DTV Partizana Zelezničar Maribor. Tekmovalni del se je pričel z vlečenjem vrvi in se nadaljeval v turnirjih v nogometu, odbojki in šahu. Prireditve so se udeležili tudi bivši člani Sokola, med njimi član republiškega predsedstva SZDL Zoran Polič, ter bivši aktivisti Partizana Lenart, ki so se po prireditvi udeležili družabnega srečanja. Škoda, da niso prišli vsi vabljeni, saj bi srečanje bilo tako še prijetnejše. Ob jubileju je bila v preddverju blagovnice na ogled tudi skromna razstava fotografij in drugega materiala iz obdobja delovanja SOKOLA in Partizana, ki so si jo z zanimanjem ogledovali.

A. Petovar

## MLADI PIŠEJO

»Brigita, počakaj!«

»O, Tatjana. Zdravo! Kam greš zdaj?«

»Domov! Veš nekaj ti moram povedati. Janko hodi s Silvo. Silva je tako srečna, da je še telovadno opremo pozabila v šoli. Med poukom pri slovenščini ni pazila in pri matematiki jo je tovariš Kauc nadrl. Miran pa je bil celi happy, ker je ona prva punca, ki se zmeni zanj.«

»Joj, kaj ne poveš!? Hm, pravi parček. Le kako dolgo še bosta ostala skupaj. To je špica. Povem ti, da se nista prava skupaj našla. Janko je preotročji za Silvo, ona je že resna punca.«

»Ali to veš, da bi ona imela nekoga rajši, kot pa Janka?« »Ne vem koga misliš!«

»Ne veš? To pa je čista logika.«

»Se zdaj ne vem, daj, povej mi že!«

»Onega iz osmega, na B ima ime!«

»Jaz sem čisto pozabila na tega Pejeka.«

»Samo to ti povem, da ima mali dober jezik.«

»To ve vsak, sicer malo govori, a je tako smešen.«

»Veš, da me je danes cuñnila biologijo?«

»Že spet? Skoraj vsi učitelji grejo na živce. Non stop samo spra-

## POGOVOR S SOŠOLKO

ševanje. Cufajo in cufajo, pa saj se ne moreš vsega naučiti in si zapomniti. To je ja osem glavnih predmetov. Obupno!«

»Veš tisti rek: To, kar vemo, je kapljica, tisto, česar ne vemo, je morje.«

»Oh že spet si me spomnila na zgodovino.«

»Veš, da danes nisem imela delovnega zvezka pri zgodovini?«

»Pa kaj to meni je.«

»Meni pa je. Stara mi je zaradi tega napisala v redovalnico šus. Na srečo še s svinčnikom.«

»Tatjana, kaj ni to tvoj avtobus? Glej, Miki stoji tam in se spet baše s sendvičem. Ej, čuj pozdravi ga. Reci mu, da bova še jutri poravnala stare račune!«

»Bom, adijo!«

»Daj pohiti in ne bodi tako počasna . . . Pa da mi ga pozdraviš.«

»Saj pa nisem tako štorasta, da se ne bi spomnila na svojega drugega, seveda nekdanjega. Pa ne zameri. Adijo!«

»Adijo!«

Novinarski krožek  
OŠ Lenart

## KULTURA

## IMELI SMO JAVNO TRIBUNO O KULTURI. KAKO JE ŽE BILO?

Pričakovali smo večjo udeležbo, več polemčnosti in ustvarjalne kritičnosti. Nekaj tega je sicer bilo slišati, sicer pa bi lahko v grobem ocenili, da je šlo za dokaj umirjen, odkrit in pošten dialog. Prevladuje kulturni amaterizem, ki ga bo treba marsikje osvežiti. Išćemo najrazličnejše nove izrazne možnosti, ki terjajo smelost, čas in ustrezne kadre — razveseljivo pri tem pa je, da je dana nečelna podpora v materialnem in duhovnem smislu. Veliko je bilo govora o varovanju kulturne in naravne dediščine. Ni vse v najlepšem redu — zadovoljstva nad lepimi načrti in včasih nekoliko preveč praznimi obljubami je vse manj. Nekateri menijo, da je pokrajina v svojem prvotnem izgledu popolnoma izmaliceana. Kakšne bodo posledice? Katastrofalne — zato bi po sicer upravičenih posegih morali začeti vračati krajini prvotni izgled. Nekaj

vlakov je odpeljalo, zadnjega bi še lahko uje-  
li. To pa ne velja za marsikateri kulturno zgo-



Tudi v naši občini smo včasih imeli godbo na pihala. Ali bo nastop orkestra »Paloma« iz Ceršaka nova spodbuda?

dovinski spomenik — nekaj jih je izginilo v popolno pozabo — enostavno jih ni več, pa naj kdo to prizna ali ne. Grad Drvanja se podira — tudi zaradi človeške malomarnosti in popolnoma nečloveškega odnosa do takšnih in podobnih objektov o preteklosti. Zato je več kot upravičena pripomba, da so dileme in problemi velikokrat prav v ljudeh samih — odraz lenarške splošne kulture pa bi lahko bil tudi nedavni posek hrastov na Polani.

Breme tradicionalnosti in zaverovanja vase je pri Lenartu očitno še veliko — žal tudi v miselnosti. Originalnosti prostora je vse manj, zato bo treba praznino čimprej zapolniti. Tudi z obetajočimi načrti razvoja turistične dejavnosti — del turistične ponudbe pa je tudi kultura.

Se strinjate?

K. PESNIŠKI

# PRAVILNO PARKIRANJE – SKRB ZA VEČJO PROMETNO VARNOST

Trg Lenart dobiva v zadnjih letih podobo pravega mestnega naselja. Kot družbenopolitično in gospodarsko središče občine je izpostavljen močnejšemu lokalnemu prometu, skozi trg pa je speljana tudi magistralna cesta Maribor—Radgona, kar še povečuje prometno zagato. Ob prazničnih dnevih ter turistični sezoni smo izpostavljeni še tranzitnemu prometu, ki je postal močnejši z asfaltiranjem regionalne ceste od Cmureka do Ptujja.

Vse naštetu je le delni vzrok za neurejenost in zmedo, ki vlada predvsem pri parkiranju vozil na motorni pogon. Delni vzrok za-



Kdaj bo drugače?

radi tega, ker je glavni vzrok za takšno stanje pri nas vozniki. Pripeljali bi se radi naravnost do prodajne mize, delovnega mesta, gostišča ali urada, kjer imamo določen opravke.

Pomanjkanje prometne kulture je najbolj vidno na Ptujski cesti, kjer je dnevno na desetine nepravilno parkiranih vozil. S predstavitvijo skladiščnih prostorov »Železine Mercator-Potrošnik« v Sp. Porčič bo delno rešen tudi ta problem. Nepravilno parkirana vozila ovirajo preglednost in normalen pretok prometa. Vzgojna funkcija do mladih je zanemarjena, saj si jemljejo mladi zglede po starejših.

Z željo, da uvedemo več prometnega reda v Lenartu in raz-

bremenimo Trg osvoboditve in Ptujsko cesto, predlagamo, da uporabljate za parkiranje predvsem naslednje prostore:

- ob blagovnici Mercator-Potrošnik,
- za bifejem 29. november ob Mariborski cesti,
- za domom DPO v začetku Cvetlične ulice,
- ob Maistrovi ulici,
- urejene površine ob avtobusni postaji.

Ob pravilnem in malo bolj oddaljenem parkiranju boste sebi in drugim prihranili slabo voljo, vozilu nekaj kapljic bencina, nekaj korakov več pa bo koristno tudi za vaše zdravje.

R. Lešnik

## PA ŠE TO

Mladina je tudi v naši občini revolucionarna. Na pomembni seji je ugotovila — raje citiram, ker zadeva ni enostavna: »V občini vlada primerna skrb za ljudi, ki ne morejo biti več nosilci najodgovornejših nalog. Obstoječi kadri pa preveč pridno parazitirajo na mladini!« Po daljšem študiju te ocene sem ugotovil, da je položaj v medsebojnih odnosih torej več kot dober.

Parazitizem namreč sodi med najidealnejše oblike biološke simbioze. Za manjše in mlajše partnerje seveda!

LOVRO



Pogled na gradbišče avtobusne postaje Lenart. Že letos bi naj pričeli z deli na bližnjem kulturnem domu.

## SLOVENSKO-GORIŠKA IKEBANA

Na Zavrhu je bil za delavski praznik prvomajski shod. Bilo je čudovito. Mnogi so menili, da ta shod pomeni začetek tradicije, ki bi se morala nadaljevati. Bilo je lepo vreme, zelo so bile okusne specialitete iz kotla, še kar dobro vino; prišlo je mnogo delavcev iz delovnih in družbenopolitičnih organizacij. Samo NAJVIŠJH ni bilo. Dežurni zlobneži so našli krivca za to, to je razgledni stolp na Zavrhu. Je bojda preizek in se morje lepše vidi od blizu kot z njegove razgledne ploščadi ...

...

Lenart ima mnogo turističnih možnosti: čudovito slovenskogoriško okolje, prisrčne in dobre ljudi, izvrstne domače specialitete, izredno lepe domače šege in navade, dobro vino, nekaj jezer, skorajda nedotaknjeno okolje, fantastične možnosti za sprostitev in užitek, prijetne gozdove in turistično agencijo. Morda bo kdaj imel tudi — TURISTE ...

...

Lenarško gospodarstvo se razvija, odpira se v svet, zanje rezultate in ima perspektive. Ima dobre delavce in dobre zaslove. V Cerkvenjaku jim na primer vsi navdušeno ploskajo. Tovarna na Hrvaškem, tovarna na Kosovu ... Morda si bo kdo zdaj vendarle omislil tudi kakšno tovarno v Cerkvenjaku!!!

...

Z več koncev mi sporočajo, da je z lenarškimi SIS tako kot z državo v socializmu. Bolj ko odmirajo, več sredstev hočejo zase. Dobro poučeni trdijo, da ves denar vendarle ne gre za osebne dohodke, ampak da varčujejo — za POGREB IN SEDMINO!!!

...

Ukrepi zvezne vlade so znani, partijske konference so za nami. Zdaj bo vse boljše. Zdaj bo dosedanji razvoj hitrejši: proizvodnja bo večja, zaloge se bodo množile. ... izgube bodo naraščale, cene se bodo večale, standard bo padal, skratka: vse, kar je bilo do sedaj, se bo hitreje razvijalo ...

S to optimistično napovedjo, ki se zanesljivo ne bo spremenila, vas prepušča vašemu zdravemu optimizmu.

Lovro Koloman